

KURJER RADOMSKI

Rok II.

WYDAWNICTWO INFORMACYJNE

WYCHODZI 3 RAZY W TYGODNIU.

Nr. 18

50 000 polskich robotników rolnych w Niemczech.

Całe zapotrzebowanie na robotników rolnych w Niemczech zostanie pokryte.

Rada ministerialna Timm z Ministerstwa Pracy, omawia w najnowszym wydaniu czasopisma „Plan czteroletni” prace rolne w czasie wojny. Z jego interesujących wywodów podajemy co następuje:

Pełne sukcesu zakończenie wyprawy na Polskę dało nowe możliwości pozyskania odpowiednich sił roboczych dla rolnictwa, a zużytkowanie ich w całej pełni będzie specjalnym zadaniem działu administracji robót. Rezerwy sił roboczych będą w pierwszej linii skierowane do prac w rolnictwie.

Jeńcy wojenni na robotach rolnych

Pierwszą, przez wojnę stworzoną, możliwością uzyskania sił roboczych dla rolnictwa, było zatrudnienie jeńców wojennych. Już podczas żniw roślin okopowych, wiele tysięcy polskich jeńców, wśród których znajdowała się duża ilość doświadczonych rolników, mogło być zatrudnionych w obozach pracy dla gospodarstw rolnych. Jeńcy, po krótkim okresie wpracowania się, okazali się przeważnie dobrymi siłami. Przeważna część gospodarstw rolnych, które zatrudniały jeńców, zatrzymała ich także podczas zimy, by z początkiem zasiewów wiosennych od razu dysponować wpracowanymi siłami. Owi jeńcy, którzy przeżyli w gospodarstwach rolnych, będą podczas okresu wolnego od prac na roli zatrudnieni częstokroć także przy robotach leśnych, melioracjach i przy budowie dróg. Przez posiłkowanie się jeńcami wprawdzie nie pokryto zapotrzebowania na siły robocze w rolnictwie, jednakże jeńcy oznaczają tu pomoc nie małą; albowiem obecnie już liczba zajętych w rolnictwie jeńców wynosi ogółem dwójnasób sprawdzonych zeszłego roku zagranicznych robotników rolnych.

Robotnik rolny i sezonowy.

Dalsza możliwość pozyskania sił roboczych w rolnictwie została przez to otworzona, że z ukończeniem wojny z Polską dostały się pod panowanie Rzeszy obszary, które z dawien dawna miały nadmiar rolniczych sił roboczych. Z obszarów ongiś polskich, przed wojną światową co roku zatrudniano kilkaset tysięcy robotników rolnych jako robotników sezonowych

wych w gospodarstwach rolnych Rzeszy. W latach 1937 i 1938 na podstawie między państwowej konwencji z ówczesnym polskim rządem odnowiono wysyłkę robotników rolnych do Rzeszy. Przeprowadzenie tej konwencji w praktyce wykazało, że dawne okręgi nietylko jak przedtem były w możności nadal dostarczać sił roboczych, ale również, że skłonność polskiej ludności rolniczej do przyjmowania roboty w Niemczech nie zmalała. Jak szerokie warstwy ludności w dawniejszych polskich obszarach skazane są na roboty w Niemczech, można było zaobserwować szczególnie na wiosnę 1939, kiedy rząd polski zabronił wysyłania robotników polskich do robót rolnych w Niemczech. Duża ilość polskich męskich i żeńskich sił roboczych, nie zważając na odmowne stanowisko rządu, na własną rękę i z narażeniem życia, przedzierała się przez granicę na ziemie niemieckie, by podjąć roboty na wsi. Niekorzystne położenie socjalne ludności polskiej, dużo się do tego przyczyniło, że bezpośrednio po wkroczeniu wojsk niemieckich na okupowanych obszarach mogły rozpocząć pracę urzędy pracy, które, opierając się na doświadczeniu zdobytym przy dawnym pośrednictwie pracy dla polskich robotników rolnych, od razu rozpoczęły wybór i kontraktowanie robotników dla gospodarstw wewnątrz Rzeszy. Mimo trudności, jakie nastręczały się przy tej akcji pośrednictwa w dopiero co zajętych ziemiach, osiągnięto dobre rezultaty. W pierwszej linii zapośredniczono robotników i robotnice na służbę folwarczną. Ogółem dostarczono z zajętych obszarów polskich do Rzeszy mniej więcej 40 000 do 50 000 robotników rolnych i zatrudniono ich w gospodarstwach wewnątrz Rzeszy. W roku 1940 rezerwy sił roboczych z dawniej polskich obszarów zostaną w jeszcze większym zakresie, jak do tej pory, użyte do pracy na roli w Niemczech.

Przyjmowanie kwalifikowanych robotników wędrownych.

Obok przyjmowania robotników rolnych z obszarów dawniej polskich, usiłuje się również zaangażować wykwalifikowanych robotników wędrownych dla gospodarstw o intensywniej uprawie ro-

ślin okopowych i to z sąsiednich krajów w ramach dozwolonych przez ograniczenie dewizowe.

Reasumując wszystko, można stwierdzić, że widoki na zaopatrzenie gospodarstw rolnych w siły robocze w roku 1940 przez narzuconą nam wojnę nie tylko nie pogorszyły się, ale nawet polepszyły się. Nadzieje przeciwników, że rolnicza produkcja Niemiec w czasie wojny zmaleje, nie spełnią się. Niemieckie rolnictwo będzie podczas kampanii roku 1940 lepiej uzbrojone w siły robocze niż w latach ubiegłych. Będzie ono mogło zadanie swoje, wyżywienie wojska na froncie i ludności wewnątrz kraju, w dotychczasowym zakresie wypełnić, jeżeli nie w jeszcze większym.

Ponowny piorunujący nalot niemieckich lotników.

Znowu zatopiono osiem okrętów o łącznej pojemności 15000 ton.

Berlin, 10 lutego.

9 lutego przeprowadzały jednostki niemieckich sił powietrznych loty wywiadowcze na Morzu Północnym. Podczas tych lotów zostało zatopionych sześć okrętów angielskich lub też płynących pod konwojem angielskim o łącznej pojemności 15 000 ton, również zatopiono dwie łodzie straży przedniej, albo uszkodzono je tak ciężko, że można je uważać za stracone. Pomimo silnej obrony przeciwlotniczej i pościgowców, tylko jeden samolot niemiecki zaginął.

O tym nalocie donoszą z Amsterdamu: Żegluga koło angielskich wybrzeży wschodnich przeżyła wczoraj w południe ponownie krótki, ale zacięty nalot samolotów niemieckich. Jak donoszą z Aberdeen, zauważono początkowo maszyny niemieckie na północ od wysp Watt. Niedługo potem przeprowadziły one nalot na okręty niedaleko wybrzeży Schottlandzkich i Yorkshire. Ogółem zostało zaatakowanych ca 15 okrętów.

Na zachodzie działalność wywiadowcza.

Berlin, 10 lutego.

Naczelne dowództwo niemieckich sił zbrojnych podaje do wiadomości:

Koło Forbach patrol naszej przedniej straży natknął się na nieprzyjacielski oddział wywiadowczy. Nieprzyjaciel stracił kilku jeńców. Podczas lotów wywiadowczych nad granicą nie doszło do starć z nieprzyjacielem.

Paryż stara się pozyskać Bliski Wschód.

Bruksela, 10 lutego.

Zwrócono baczna uwagę, by prasa nie ogłaszała nic więcej, poza krótkim komunikatem agencji Havas o wojskowej konferencji generała Weyganda w Kairze. Pomimo to podają gazety w formie sensacji wiadomości o najdrobniejszych nawet szczegółach konferencji sztabu generalnego armii orientальной. Wyczuwa się więc jasno tendencję, by przez przemilczanie z jednej strony, a podawanie wiadomości z drugiej, wyolbrzymić propagandowo doniosłość wydarzeń na Bliskim Wschodzie. Podpadającym jest, że akcja ta przypada zaraz po nieudanej francusko-angielskiej ofensywie dyplomatycznej na Bałkanach. Przez to pragnie się skonstruować „odciążenie militarne” przeciwko Niemcom i Rosji, gdy nacisk polityczny się nie udał.

Częścią tej samej akcji jest również wizyta tureckich dziennikarzy w Paryżu, która, oczywiście, służyć ma przede wszystkim wewnętrznej propagandzie we Francji. Uroczyste złożenie wieńca

przy grobie Nieznanego Żołnierza, bankiety, przedstawienia teatralne, mają wywołać wrażenie, że na Bliskim Wschodzie posiada się silnego sprzymierzeńca, którego terytorium wymalowano już na plakatach francuskiej pożyczki wojennej tym samym kolorem, co państwa zachodnie, prowadzące wojnę. Zastrzyki kamforowe dla moralu polityki zagranicznej... oto wrażenie, jakie odnosi się narazie z ostatnich szumnych argumentów o generale Weygand i jego armii orientальной.

O wizycie generała Weyganda w Kairze, o jego rozmowach z admirałem francuskiej floty wschodnio-środkowomorskiej, jak też o komentarzach do tej podróży w prasie francuskiej, pisze Popolo di Roma, że w gruncie rzeczy chodzi tu tylko o bicie w bęben reklamowy. Rozchodzi się o wywarcie wrażenia na nieprzyjacielu i o zastraszenie Moskwy ofensywą na Baku. W rzeczywistości jest jasnym, że nie leży to w interesie Anglii wywołać wojnę z Rosją.

Transporty amerykańskich kwaków dla Polaków skonfiskowane. Anglicy zatrzymali okręty transportowe w Gibraltarze.

— Kraków. — W ostatnich dniach — jak o tem donosiliśmy — bawili w Krakowie przedstawiciele amerykańskich organizacji kwaków i amerykańskiego Czerwonego Krzyża, celem omówienia z miarodajnymi czynnikami przeprowadzenia akcji humanitarnej na rzecz ludności polskiej, cierpiącej z powodu skutków wojny. Władze niemieckie nie tylko umożliwiły kwakrom wjazd na okupowane tereny, ale także udzieliły im pomocy pod każdym względem, a to w interesie ludności polskiej. Przedstawiciele kwaków zostali przyjęci przez Generalnego Gubernatora Dr. Franka na Zamku w Krakowie, a do dalszych rozmów zostali zaproszeni również przedstawiciele polskich organizacji dobroczynnych, z którymi kwakrzy w bezpośredniej rozmowie mogli poinformować się o potrzebach ludności polskiej. Kwakrzy przygotowali już tymczasem w Ameryce ładunki okrętowe środków żywności i odzieży dla cierpiącej nędzy ludności polskiej i wysłali je w drogę do Europy.

Obecnie ludność polska zapytuje się, dlaczego nie ma żadnej wiadomości o przybyciu tych transportów na miejsce przeznaczenia. Powód tego opóźnienia jest znowu bardzo charakterystycznym przykładem do pozbawionego wszelkich skrupułów stosunku Anglików wobec narodu polskiego. Kwakrzy otrzymali mianowicie wiadomość, że transporty przeznaczone dla ludności polskiej zostały zatrzymane przez Anglików w Gibraltarze. Okręty stoją tam, trzymane przez Anglików, a wszelkie starania kwaków celem zwolnienia transportów pozostały bez skutku. Anglia, która tak wiele nieszczęście sprowadziła na Polskę

i w godzinach niebezpieczeństwa pozostawiła ją chłodnie własnemu losowi, nie cofa się obecnie z prawdziwie angielskim cynizmem przed wydaniem narodowi polskiemu wojny głodowej i konfiskatą darów, ofiarowanych wielkodusznie przez kwaków.

Rewizja w budynku sowieckiej misji handlowej w Paryżu.

Ambasador sowiecki wniósł protest u rządu francuskiego

— Moskwa. — Agencja „TASS” przynosi urzędowy komunikat o rewizji, jaka z pogwałceniem istniejących zwyczajów międzynarodowych, została w dniu 5 lutego b. r. przeprowadzona przez policję francuską w biurach przedstawicielstwa handlowego Sowietów. Postępowanie funkcjonariuszów policji francuskiej musi być poddane ocenie tem surowszej, jako że wyżsi urzędnicy sowieckiego przedstawicielstwa handlowego korzystają z praw eksterytorialności na równi z urzędnikami misji dyplomatycznych.

Bezpośrednio po uzyskaniu informacji o tym zdarzeniu, delegował ambasador sowiecki Suricz dwóch urzędników ambasady do biur sowieckiego przedstawicielstwa handlowego z poleceniem, by urzędnicy policji francuskiej natychmiast opuścili biura i zwrócili wszystkie zabrane dokumenty.

Składajcie ofiary na P. C. K. i K. P. L. P. w Radomiu.

Falszywe wiadomości o transportach polskich robotników rolnych do Niemiec

Radom, 10 lutego.

Za podszeptem zagranicznych agentów została prawdopodobnie rozpowszechniona bajka, jakoby transport polskich robotników, który odszedł z Radomia w poniedziałek 29 stycznia 1940 r. wieczorem został zbombardowany przez nieprzyjacielskich lotników. Twierdono, że na skutek tego nalotu część polskich robotników została zabita albo odniosła rany.

Te bezsensowne wiadomości są wyszane z palca. Jest oczywiście, że wszyscy robotnicy polscy dojechali do swych miejsc przeznaczenia ciesząc się najlepszym zdrowiem. Nalotów nieprzyjacielskich wogóle nie było.

W jaki sposób robotnicy polscy zostali przyjęci w Rzeszy, dowodzą najlepiej codziennie nadchodzące wiadomości, w których donoszą, jak bardzo się cieszą, że znaleźli uregulowane warunki pracy, a przede wszystkim, że mogą za pomocą miesięcznych przekazów pomóc rodzinom.

Przebieg wojny wykazał, że żadnemu samolotowi nieprzyjacielskiemu nie udało się dotychczas przelecieć przez granicę niemiecką i wyrządzić szkodę.

Marna propaganda nieprzyjaciół Niemiec musi uciekać się do takich nieprawdziwych wiadomości, ponieważ nie może donieść o sukcesach.

W interesie ludności polskiej zwraca się uwagę, że każdy, kto temu podobne fałszywe wiadomości wymyśla lub rozszerza, podlega karze.

Olbrzymi pożar kopalni węgla w Belgii.

Dotychczas wydobyto zwłoki 26 górników

— Bruksela. — W kopalni węgla „Frent” koło Marchiennes w zagłębiu węgłowym Charleroi, wybuchł we czwartek wczesnych godzinach porannych wielki pożar. Dotychczas wydobyto z głębi kopalni zwłoki 26 zabitych górników oraz 5 ciężko rannych. Przypuszczanie przyczyną katastrofy było zagrożenie się motoru elektrycznego, od którego wydobywające się iskry spowodowały zapalenie się materiałów łatwopalnych. Pożar nie spowodował wybuchu węgla, a zabici górnicy ponieśli śmierć wskutek uduszenia dymem.

Przywódca autonomistów zackich dr. Roos zasądzo na śmierć.

— Bruksela. — W Nancy został skazany przez Francuzów znany na teren Alzacji i Lotaryngii przywódca autonomistów dr. Roos. Równocześnie z nim skazany na karę śmierci autonomista Lobstein został przez prezydenta republiki francuskiej „ulaskawiony”, mimo że karę śmierci zamieniono mu dożywotnie więzienie.

„Wysiłki angielsko-francuskie nie powiodły się“.

Komentarze agencji TASS dotyczące konferencji bałkańskiej.

— Moskwa. — Z okazji zakończenia obrad państw bałkańskich w Belgradzie, zamieścili dzienniki moskiewskie komunikat agencji TASS z Sofii, zawierający komentarze do wyników obrad wspomnianej konferencji. Jak wynika z treści komunikatu, dyskusja nad zagadnieniem orientacji politycznej państw bałkańskich, miała mieć charakter bardzo burzliwy, bowiem zarówno czynnik angielski jak i francuski wywierać miały niezwykle silną presję na poszczególnych członków ententy bałkańskiej. Z uwagi na to, że państwa bałkańskie mają tworzyć zwarty blok w znaczeniu politycznym i gospodarczym, przeto wynik końcowy konferencji stanowi całkowite fiasko polityki angielsko-francuskiej, wymierzonej przeciw Niemcom. Dlatego śmiesznie brzmić muszą głosy prasy angielskiej i francuskiej, która w sposób niezwykle krzykliwy omawia ten temat, twierdząc, że jej wyniki przeszły wszelkie oczekiwania zarówno Anglii jak i Francji.

W najbliższym czasie zbierze się wielka rosyjsko-japońska konferencja graniczna.

— Tokio. — Na zapytanie przedstawiciela partii Seiyukai, wystosowane do rządu japońskiego na posiedzeniu parlamentu we środę na temat stosunków Japonii z innymi krajami, odpowiedzieli premier Yonai i minister spraw zagranicznych Arita, że rozmowy, prowadzone w Chabinie w sprawie odcinka granicznego koło Homonhan zostały przerwane. W najbliższym czasie należy jednak oczekiwać zebrania się wielkiej konferencji rosyjsko-japońskiej, mającej na celu omówienie całokształtu spraw granicznych. Rokowania między obu państwami w sprawie rybołówstwa morskiego i w sprawie zawarcia traktatu handlowego toczą się w dalszym ciągu.

W Szwecji panowne mrozy.

— Sztokholm. — Z całego terenu Szwecji donoszą o niespodziewanym spadku temperatury. Przeciętnie wynosił mroz — 20 stopni. Marznienie wody spowodowało niezwykle komplikacje, przyczem w Sztokholmie i Soedertaele musiano zamknąć dopływ gazu, bowiem

zamrzła woda, która dostała się do gazociągów. Dopływ gazu został umożliwiony dopiero po odmrożeniu przewodów przy pomocy prądu elektrycznego.

Odwiłż w Holandji.

— Amsterdam. — W związku z odwiłżą jaka panuje w południowej części Holandji, zanotowano w wielu miejscowościach wypadki powodzi, a co zatem idzie trudności komunikacyjne. Na znacznych odcinkach dróg w prowincji limburgskiej wznosi się woda na wysokość pół metra. Szereg miejscowości w innych prowincjach państwa jest całkowicie odcięty od świata.

PODZIĘKOWANIE.

Serdeczne podziękowanie składam tą drogą p. D-rowsi FRIEDOWI za troskliwą opiekę i wyleczenie ciężko chorej żony. Równocześnie dziękuję Radzie Starszych Ludności Żydowskiej miasta Radomia za pomoc materialną a zwłaszcza p. Litwakowi.

SZ. BEKER

1-1

Radom, Żeromskiego 3.

JAK ZGINĘŁO Państwo Polskie w rękach zdrady Anglii

Reportaż Rudolfa Stache.

(ciąg dalszy)

Hulanki w Rumunii.

Był to obóz ludzi, którzy jeszcze teraz oświadczali, że chcą zdobyć Niemcy! Ale wreszcie, w niektórych wśród uciekinierów partiach, nastrój poprawił się. Przebywając w Rumunii, nie obawiali się, że będą zmuszeni do udania się na front.

Józef Beck, niegdyś członek polskiego rządu, oświadczył gotowość w imieniu „rządu” polskiego, zaproszenia korpusu dyplomatycznego, akredytowanego w Warszawie na zebranie, które miało się odbyć o godz. 11 przed południem. Na zebraniu tym miał on udzielić wyjaśnień. Władze rumuńskie założyły jednak protest i nie pozwoliły na to, aby Józef Beck rozszerzał nowe kłamstwa angielskie wśród dyplomatów.

Mościcki zamieszkał w rezydencji arcybiskupiej w Czerniowcach. Ministrowie zamieszkał w hotelach. Żyli w dobrobycie. Rumuńscy dziennikarze pisali wielokrotnie o zachowaniu się dawnych polskich władców. W jednym z tego re-

dazu dokumentarnych sprawozdań, czytamy:

Portfele wypchane dolarami.

„W przeciwieństwie do zwyczajnych uciekinierów elita warszawska po przybyciu na Bukowinę posiadała portfele,

wypchane dolarami i guldenami holenderskimi. B. minister Beck podczas swego pobytu w Czerniowcach płacił rachunki tylko dolarami. Kelnerom w hotelu i służącym w pałacu arcybiskupim dawał on napiwki od 5 dolarów wzwyż“.

Byłoby wskazaniem przypomnieć przy tem marnotrawstwie władców polskich o stosunkach, które w zakresie skarbu panowały w ostatnich miesiącach w Polsce. Dewizy zostały przymusowo ściągnięte przez władze. Dekrety władz wyciągały z ludności wszelkie zasoby pieniężne. Nazywało się to, że sumy te są potrzebne do przeprowadzenia zakupów dla armii. W rzeczywistości nie wiedział nikt, co działo się z temi pieniędzmi. Teraz okazało się, że te zapasy dewiz podzielili między siebie władcy Polski. Korespondencja bukareszteńska jest tego dowodem.

Guldeny, dolary i funty były do dyspozycji takich ludzi, jak Śmigły czy Beck. A przecież była to własność spłodowanego ludu polskiego, własność, którą teraz lekkomyślnie marnotrawiono.

Żydom nie wolno jeździć koleją

— Kraków. — Według rozporządzenia Generalnego Gubernatora z dnia 26 stycznia 1940 r. zostało zakazane całkowicie używanie kolei przez żydów aż do odwołania. Zakaz ten nie dotyczy jednak tych osób, które dokonują podróży na skutek pisemnego zarządzenia Generalnego Gubernatora, jego urzędu lub też odnośnego szefa okręgu. Żydzi, którzy będą usiłowali korzystać z kolei mimo powyższego zakazu, podlegać będą karze więzienia i grzywny w nieograniczonej wysokości, lub jednej z tych kar. Właściwym dla rozpatrywania spraw tego rodzaju jest sąd specjalny. Rozporządzenie weszło w życie w dzień po ogłoszeniu.

Jakie przesyłki są dopuszczone do obrotu pocztowego na terenie Gen. Gubernatorstwa?

— Kraków. — Jak się dowiadujemy do obrotu pocztowego na terenie Gen. Gubernatorstwa zostały dopuszczone następujące przesyłki: kartki pocztowe, listy do 250 gr. wagi maksymalnej, druki do 500 gr. wagi maksymalnej, paczki do 1 kg. wagi maksymalnej, pakunki do 5 kg. wagi maksymalnej, przesyłki po-

łączone, listy wartościowe, niezapieczętowane pakiety wartościowe z podaniem wartości do 1000 zł., zlecenia pocztowe do sumy zlecenia 2000 zł., przesyłki za pobraniem do sumy 2000 zł. sumy pobraniowej, przekazy pocztowe do sumy 2000 zł., gazety dla dworców kolejowych do 20 kg. wagi maksymalnej. Poza tem urzędy pocztowe przyjmują zamówienia na dzienniki, ukazujące się na terenie Gen. Gubernatorstwa i Rzeszy, a zgłoszone do przekazywania pocztą.

Utworzenie Głównych Urzędów Celnych i Urzędów Celnych na terenie Gen. Gubernatorstwa.

— Kraków. — Na zasadzie zarządzenia Generalnego Gubernatora zostały utworzone na terenie Gen. Gubernatorstwa Główne Urzędy Celne w następujących miejscowościach: Warszawa - Zachód, Warszawa-Wschód, Lublin-Północ, Lublin-Południe, Rzeszów, Kraków, Radom, Częstochowa. Urzędy Celne zostały utworzone w miejscowościach: Warszawa-Dworzec, Warszawa-Pocztą, Kraków-Dworzec z oddziałem celnym, Kraków-Pocztą, Częstochowa-Dworzec. Urzędy celne na przejściach granicznych zostaną założone przez Ministra Skarbu Rzeszy. Przy Głównych Urzędach Celnych

i Urzędach Celnych zakłada się kasę celną, do których zakresu działania należy pobieranie cel i opłat, podatków konsumpcyjnych i opłat monopolowych. Podatki konsumpcyjne mogą być także wpłacane do kas skarbowych inspektorów finansowych, z wyjątkiem w miastach Warszawie, Lublinie, Rzeszowie, Krakowie, Radomiu i Częstochowie.

Zuchwały mord na rodzinie włościańskiej pod Warszawą.

— Warszawa. — Wieś Phudy pod Warszawą była terenem krwawej zbrodni, jaka została popełniona w domu rolnika Perzyny. Sąsiedzi Perzyny, zwróciwszy uwagę, że w gospodarstwie panuje cisza, wiedzeni złem przeczuciem, zawiadomili policję, której po przybyciu na miejsce, przedstawił się potworny widok. Oto znaleziono siedzącego na stole z rozplataną czaszką Perzynę, zaś jego córki Waleria i Natalia leżały martwe z ciężkimi ranami, zadanymi siekierą. Dla zatarcia śladów zbrodni morderca przysypał zwłoki warstwą ziarna. Dotąd brak wszelkich danych, któreby się mogły przyczynić zarówno do wyjaśnienia zbrodni jak i jej sprawców. Nad wyjaśnieniem tej zagadki pracuje policja pow. warszawskiego.

Angielskie radio s kompromitowane.

Niewolniczo posłuszny Anglii Marszałek Rydz-Śmigły, który opuścił swoją armię już pierwszego dnia wojny, otrzymał w tych dniach imponującą pomoc z Anglii. Oto gdy bowiem wiadomość o ucieczce Rydza-Śmigłego znana była całej Warszawie, wówczas przemówił radio angielskie i doniosło co następuje: „Ambasador polski w Londynie jest upoważniony do zdementowania pogłoszek, według których Marszałek Rydz-Śmigły miał uciec do Rumunii. Rydz-Śmigły znajduje się w dalszym ciągu, wraz ze swym sztabem generalnym, w Polsce i kieruje nadal operacjami wojennymi”.

Wiadomość ta została ogłoszona w tym samym czasie — dnia 28 września o północy — w tej samej godzinie, kiedy Rydz-Śmigły został internowany przez władze rumuńskie, na własne jego życzenie, w Crajowej. Wiadomości, które zostały podane przez neutralnych korespondentów pism „Politika” i „Vreme” wykazują, że komunikat angielski był w zupełności sfalszowany. Korespondenci ci donieśli wkrótce potem o zaistnieniu schronieniu.

Polacy chcą zastrzelić Śmigłego.

Gdy wiadomość o ucieczce Śmigłego stała się powszechnie znana, wówczas oficerowie polscy powzięli plan odszukania Śmigłego w jego siedzibie w Rumunii i zastrzelenia go. Policja rumuńska uniemożliwiła przeprowadzenie tego planu. Mościcki, który przypominał sobie, że posiada w Szwajcarii, jeszcze od r. 1908 dom, skutkiem czego jest obywatel Szwajcarii, obrał sobie za tymczasową siedzibę miejscowość Siecz we Wschodnich Karpatach. Józef Beck, „człowiek z dolarami” wcale dobrze się

poczul w Slanec. Potem jednakże doszedł do przekonania, że lepiej będzie się schronić przed ewentualnym zamachem w sanatorium.

Wojna, którą oni spowodowali, dla nich już się zakończyła. Lawina nieszczęść, którą oni uruchomili — spadła tylko na złupiony przez nich lud. Wzburzenie polskich żołnierzy i oficerów wyszło na jaw także i na granicy węgierskiej. Żołnierze wojsk polskich, którzy przekroczyli granicę węgierską, zostali przez Węgrów rozbrojeni. Fakt ten wywołał wśród nich ogólne przygnębienie. Korespondenci pism budapesteńskich otrzymali od tych żołnierzy następujące wyjaśnienia:

„Pokazywano nam w wojsku fotografie jakiegoś zburzonego miasta i powiedziano nam, że to jest ostatnie zdjęcie Berlina. Anglicy mieli obsadzić całe Niemcy. Gdy prowadzono nas do granicy węgierskiej — wyjaśniono nam, że

jest to koniecznością, gdyż mamy połączyć się z armią węgierską i razem pomaszerować na Niemcy. Tylko na skutek takich perswazji zgodziliśmy się na opuszczenie Polski”.

Rosjanie zbliżają się!

Ale Śmigły, za podszeptem Anglików, okłamywał nie tylko prostych żołnierzy, nie tylko ich pozostawiał bez dokładnych informacji o istniejącym stanie rzeczy. Oficerowie, którzy w trzecim tygodniu września przybyli na granicę węgierską, wyjaśniali, że wojska rosyjskie posuwają się naprzód, aby walczyć po stronie Polski. Jeden z oficerów węgierskich opowiadał pewnemu dziennikarzowi budapesteńskiemu, że zameldował się u niego polski generał dywizji, który chciał pertraktować w sprawie dalszego transportu jego oddziału do Francji. Generał ów zrobił zdziwioną minę, kiedy dowiedział się, że będzie internowanym i że Węgry, nie chcąc złamać zasady neutralności, nie mogą dopuścić do dalszego transportu wojsk polskich.

Droga, którą uciekło polskie złoto, pozostała okryta tajemnicą. Było zrozumiałym, że nigdzie nie można było się dowiedzieć, do czyjej kieszeni poszły pieniądze ludu polskiego. Gdy minister Kwiatkowski uzyskał pozwolenie na przewiezienie złota skarbu państwa przez granicę rumuńską, to wówczas, według doniesienia agencji Stefani, w Czerniowcach ukazało się czternaście samochodów ciężarowych, wiozących złoto. Po tygodniowym pobycie w Czerniowcach samochody te ruszyły w dalszą drogę do Bukaresztu, gdzie cenny transport został schowany w opancerzonych kasach rumuńskiego banku narodowego.

(ciąg dalszy nastąpi)

Rozporządzenie Generalnego Gubernatora.

ROZPORZĄDZENIE

o konfiskacie majątku prywatnego w Generalnym Gubernatorstwie
(Ordynacja Konfiskacyjna).

Z dnia 24 stycznia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führera i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Cel konfiskaty.

Konfiskaty zarządzić i przeprowadzić można tylko celem spełnienia zadań użyteczności publicznej. Są one skuteczne tylko w razie przestrzegania przepisów niżej wymienionych.

§ 2

Właściwość konfiskacyjna.

(1) Prawo konfiskacyjne przysługuje wyłącznie Generalnemu Gubernatorowi dla okupowanych polskich obszarów. Prawo to wykonywane będzie w jego imieniu i według jego poleceń przez Szefa Urzędu Generalnego Gubernatora oraz Szefów Okręgowych lub innych organów wyznaczonych przez Generalnego Gubernatora.

(2) Prawo do konfiskaty majątku rolniczego i leśnego wykonuje Kierownik Wydziału Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa w porozumieniu z Kierownikiem Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa lub Kierownikiem Wydziału Lasów.

(3) Prawo do konfiskaty surowców wszelkiego rodzaju oraz przemysłowych półfabrykatów i wyrobów gotowych, udzielone Kierownikowi Urzędu Generalnego Pomoścniczego dla planu czteroletniego w Generalnym Gubernatorstwie celem sporządzenia spisu surowców, pozostaje nie naruszone przepisami niniejszego rozporządzenia.

(4) Spisanie, zarząd i wykorzystanie majątku skonfiskowanego należy do Wydziału Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa.

§ 3

Zarządzenie konfiskaty.

(1) Konfiskatę zarządza się piśmiennym rozporządzeniem władzy konfiskacyjnej w porozumieniu z Kierownikiem Wydziału Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa. Konfiskata staje się skuteczną z chwilą podania do wiadomości rozporządzenia konfiskacyjnego.

(2) Podanie do wiadomości może być zastąpione wywieszką lub ogłoszeniem.

§ 4

Skutki konfiskaty.

(1) Konfiskata uzasadnia ustawowy zakaz zbycia. Ma ona ten skutek, że czynności prawne wszelkiego rodzaju, których przedmiotem jest majątek skonfiskowany, oraz zmiany odnoszące się do tegoż, są nieważne bez uprzedniej zgody Kierownika Wydziału Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa lub urzędu upoważnionego przez ten wyrażenia tejże.

(2) Z czynnościami prawnymi stoją na równi rozporządzenia, które następują w drodze egzekucji lub aresztu.

(3) Prawa osób trzecich, istniejące na majątku skonfiskowanym, włącznie z prawami wypływającymi z przewłaszczenia zabezpieczonego są zawieszane.

§ 5

Wpływy konfiskaty do księgi gruntowej.

Przy nieruchomościach i prawach, wpisanych do księgi gruntowej należy wpisać do księgi gruntowej adnotację o konfiskacie. Wniosek w tej sprawie składa urząd orzekający konfiskatę, a jeżeli ustanowiony jest powiernik, wówczas powiernik.

§ 6

Wyjątki konfiskacyjne.

Wyjęte spod konfiskaty są przedmioty ruchome, służące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wyłącznie osobistemu użytkowi dotkniętego konfiskatą, jeżeli nie są przedmiotami luksusowymi lub nie przekraczają ramy skromnego prowadzenia życia.

§ 7

Obowiązek zgłoszenia.

Rozporządzenie Generalnego Gubernatora może wzywać, aby zgłoszono majątek, który wchodzi w rachubę przy konfiskacie.

§ 8

Ściągnięcie majątku bezpańskiego.

(1) Majątek bezpański winien być ściągnięty przez Starostę Powiatowego (Starostę Miejskiego) oraz oddany do zarządu Kierownikowi Wydziału Powierniczego dla Urzędu Generalnego Gubernatorstwa. Ściągnięcie zarządza się piśmiennym rozporządzeniem.

(2) Prawa osób trzecich, istniejące na majątku ściągniętym, łącznie z prawami z przewłaszczeń zabezpieczeniowych wygasają z ściągnięciem. Na wyjątki może zezwolić Kierownik Wydziału Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa.

§ 9

Ustanowienie powierników.

O ile zarządza się konfiskatę majątku lub ściągnięcie majątku bezpańskiego, władza, która zarządza konfiskatę lub ściągnięcie, może ustanawiać powiernika. Osoba powiernika wymaga zatwierdzenia przez Kierownika Wydziału Powierniczego Generalnego Gubernatorstwa.

§ 10

Stanowisko powiernika.

(1) Powiernik upoważniony jest do wykonywania wszystkich sądowych i pozasądowych czynności i działań prawnych, które potrzebne są w związku ze sprawowaniem zarządu majątku skonfiskowanego. Niniejsze upoważnienie zastępuje w określonej ramie każde pełnomocnictwo, wymagane ustawą.

(2) Powiernik, w sprawie ewentualnego zbycia lub ewentualnej likwidacji, szczególnie gdy chodzi o przedsiębiorstwa niesocjalne lub finansowo nierentowne, winien przedkładać Kierownikowi Wydziału Powierniczego dla Generalnego

Gubernatorstwa odpowiednie propozycje. Rozstrzygnięcie o zbyciu lub likwidacji przedsiębiorstwa należy do Kierownika Wydziału Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa.

(3) Powiernik podlega nadzorowi Szefa Okręgowego (Ekspozytury Wydziału Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa) oraz wyższemu nadzorowi Kierownika Wydziału Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa.

(4) Powiernik winien wykonywać swoją działalność z zachowaniem staranności porządnego kupca. Odpowiada on przed władzą, która go ustanowiła, za wszelkie szkody wynikające z naruszenia tegoż obowiązku. Obowiązany jest włączyć tej udzielać każdorazowo wszystkich informacji koniecznych. Winien on, o ile nie postanowiono inaczej, po upływie każdego miesiąca po ustanowieniu swym bez wezwania składać sprawozdanie o swej działalności.

(5) Powiernik może być każdorazowo odwołany.

(6) Koszta zarządu powierniczego pokrywa się z majątku skonfiskowanego.

§ 11

Konfiskata przez urzędy wojskowe.

(1) Konfiskaty dokonane i konfiskaty zarządzone w przyszłości przez Głównego Dowódcę Wschodu lub z jego polecenia nie podlegają ograniczeniom niniejszego rozporządzenia, jeżeli leżą w interesie obrony Rzeszy lub wzmocnienia uzbrojenia. O konfiskatach należy donieść Kierownikowi Wydziału Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa.

(2) Kierownik Wydziału Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa uprawniony jest do sprawdzenia, czy konfiskaty przeprowadzone przez urzędy wojskowe zmierzają do celów, określonych w ust. 1.

(3) Jeżeli ustanawia się powierników, należy zasięgnąć zatwierdzenia ich przez Kierownika Wydziału Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa.

§ 12

Konfiskaty przez formacje Policji Porządkowej i uzbrojonej SS.

(1) Wyższy Dowódca SS i Policji może w wypadkach wyjątkowych zarządzać konfiskaty, celujące do podwyższenia siły bojowej formacji Policji Porządkowej i uzbrojonej SS. Wspomniane konfiskaty nie podlegają ograniczeniom niniejszego rozporządzenia; o nich należy donieść Kierownikowi Wydziału Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa.

(2) § 11 ust. 2 i 3 stosuje się analogicznie.

§ 13

Konfiskaty przez Policję Bezpieczeństwa.

(1) Konfiskaty przez organa Policji Bezpieczeństwa nie podlegają ograniczeniom niniejszego rozporządzenia, o ile odnoszą się do przedmiotów, pozostających w bezpośrednim związku z czynami karalnymi. O konfiskatach należy donieść Kierownikowi Wydziału Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa.

(2) § 11 ust. 2 i 3 stosuje się analogicznie.

§ 14

Obowiązek zgłoszenia konfiskat, zarządzonych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

(1) O konfiskatach zarządzonych i przeprowadzonych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia należy donieść Kierownikowi Wydziału Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa.

(2) O ile ustanowiono powierników, należy do dnia 1 kwietnia 1940 r. zasięgnąć zatwierdzenia ich przez Kierownika Wydziału Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa. Dla ustanowień powierników, dokonanych przed dniem 20 listopada 1939 r., pozostaje miarodajnym § 3 rozporządzenia o założeniu Urzędu Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 36).

§ 15

Udzielanie odszkodowań.

(1) Za szkodę, wynikłą przy wykonaniu niniejszego rozporządzenia, może być udzielone odszkodowanie z wyłączeniem drogi prawa.

(2) Odszkodowanie ustala zawiadomieniem stwierdzającym Kierownik Wydziału Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa po wysłuchaniu władzy, która zarządziła konfiskatę. Rozstrzygnięcie jego jest ostateczne.

§ 16

Dotychczas zarządzone ograniczenia majątkowe

(1) Zarządzenie Nr. 4 Kierownika Wydziału Dewiz przy Urzędzie Generalnego Gubernatora z dnia 20 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 57) pozostaje nie naruszone.

(2) Dłużnicy roszczenia, dotkniętego konfiskatą a przysługującego żydowi, którzy uskuteczniają wpłaty celem wykonania zobowiązania na konto bankowe zablokowane, prowadzone na nazwisko wierzyciela żydowskiego, płacą ze skutkiem zwalniającym od długu.

§ 17

Postanowienie karne.

(1) Winni wykroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu oraz przepisom wykonawczym i uzupełniającym, wydanym na podstawie i do niniejszego rozporządzenia, podlegają karze więzienia oraz grzywny do nieograniczonej wysokości albo jednej z tych kar, a w wypadkach szczególnie ciężkich, karze ciężkiego więzienia.

(2) Dla zawyrokowania właściwy jest Sąd Specjalny.

§ 18

Postanowienia końcowe.

(1) Z wejściem w życie niniejszego rozporządzenia traci moc rozporządzenie o umieszczeniu urzędów publicznych z dnia 1 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 27).

(2) Pozostają w mocy:

- a) Rozporządzenie o konfiskacie majątku tego państwa polskiego na obszarze Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 37),

- b) Rozporządzenie o prawach i udziałach górniczych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 14 grudnia 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 235),
- c) Rozporządzenie o konfiskacie i oddaniu aparatów radiowych z dnia 15 grudnia 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 225),
- d) Rozporządzenie o konfiskacie dzieł sztuki w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 16 grudnia 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 200),
- e) Rozporządzenie o konfiskacie urządzeń i przedmiotów gospodarki olejami mineralnymi w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 stycznia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 21).

Krakau (Kraków), dn. 24 stycznia 1940 r.
Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Frank

An die polnische Bevölkerung!

Viele Zehntausende von Landerarbeitern und mit Landarbeit vertraute Arbeitskräfte können im Deutschen Reich im freien Beschäftigungsverhältnis zu günstigen Bedingungen Arbeit finden. Bereits vor dem Kriege wurden alljährlich Hunderttausende von polnischen Landerarbeitern in der deutschen Landwirtschaft beschäftigt.

Ich rufe daher alle arbeitsfähigen Personen, die mit Landarbeit vertraut sind, auf, sich zum Arbeitseinsatz in der Landwirtschaft in Deutschland zu melden. Alle arbeitsfähigen Personen, die von den Arbeitsämtern Unterstützung beziehen oder in öffentlicher Fürsorge stehen, haben die Verpflichtung sich zu melden.

Es kommen in erster Linie Männer und Frauen zwischen dem 16 und 50. Lebensjahr in Frage. Kleinbauern, die genügend Hilfskräfte zur ausreichenden Weiterführung und Bewirtschaftung ihres Hofes haben, können sich ebenfalls für einen vorübergehenden Einsatz melden. Die Landerarbeiter haben die Möglichkeit, von ihren Lohnersparnissen so viel zu überweisen, dass der Lebensunterhalt der zurückbleibenden Familienangehörigen gesichert ist. Die angeworbenen Arbeitskräfte werden kostenlos durch Sonderzüge ins Deutsche Reich befördert. Für gute Unterbringung und Verpflegung auf deutschen Bauernhöfen ist gesorgt. Familienangehörige werden möglichst gemeinsam untergebracht werden.

Meldungen müssen bei den Arbeitsämtern des Generalgouvernements und deren Nebenstellen sofort erfolgen.

Krakau, den 25. Januar 1940,

Der Generalgouverneur
gez. Dr. Frank.

Do Polaków!

Dziesiątki tysięcy rolników, jak też i takich, którzy są obeznani z pracą rolną, mają możliwość, pod dobrymi warunkami znaleźć pracę w Niemczech. Już przed wojną pracowało corocznie setki tysięcy rolników na roli niemieckiej.

Wzywam tedy wszystkie osoby, które są zdolne do pracy, aby się zgłaszały do pracy rolnej w Niemczech. Wszystkie osoby zdolne do pracy, które otrzymują wsparcie ze strony Urzędów Pracy lub też stoją pod opieką społeczną, mają obowiązek zwrócić się do pracy zgłosić. Chodzi głównie o mężczyzn i kobiety w wieku między 16-tym a 50-tym rokiem życia.

Drobni rolnicy, którzy mają dość sił roboczych w domu, mogą się również do tej pracy zgłaszać. Robotnicy rolni mają możliwość ze swych zarobków tyle do domu posłać, że ich rodziny będą w ten sposób zupełnie zabezpieczone.

Do pracy przyjdą robotnicy będą wysłani do Niemiec specjalnymi pociągami. Poza tym otrzymają oni dobre mieszkanie i wikt. Rodziny będą razem mieszkać. Zgłosić się należy w Urzędach Pracy lub do tychże Filij zaraz.

Kraków, dnia 25 stycznia 1940.

Generalny Gubernator
Podpis: Dr. Frank.

Bekanntmachung!

Zahlreiche polnische Arbeiter werden nach den beim Arbeitsamt eingegangenen freiwilligen Meldungen als Landerarbeiter und Landhelfer im Deutschen Reich Verwendung finden.

Es wird hierdurch darauf aufmerksam gemacht, dass alle im Deutschen Reich tätigen polnischen Arbeiter gemäß einer Entscheidung des Herrn Reichswirtschaftsministers ihre Lohnersparnisse bis zur Höhe von 100,— Zł. monatlich, an ihre Familienangehörigen überweisen können. Es soll hierdurch erreicht werden, den Lebensunterhalt der Familienangehörigen, die im Generalgouvernement ihren Wohnsitz haben, zu sichern.

Die Überweisung erfolgt durch Einzahlung des Geldbetrages mittels Zahlkarte bei jeder deutschen Postanstalt. Die Auszahlung erfolgt durch die Dienststellen der Deutschen Post Osten im Generalgouvernement.

Radom, den 8. Februar 1940.

DR. LASCH
Gouverneur

Ogłoszenie!

Liczni robotnicy polscy zgłaszający się dobrowolnie w urzędach pracy będą mogli zastosowanie w Niemczech jako robotnicy lub pomocnicy rolni.

Niniejszym zwraca się uwagę, że wszyscy w Niemczech czynni robotnicy polscy będą mogli na mocy zarządzenia Pana Ministra spraw gospodarczych Rzeszy, przekazywać swe oszczędności do wysokości zł. 100.— miesięcznie swym rodzinom, mieszkającym w Gubernatorstwie, aby zapewnić ich utrzymanie.

Przekazanie nastąpi przez wpłatę kwoty zapomocy karty płatniczej w każdym urzędzie pocztowym w Niemczech. Wypłata nastąpi przez agencje Niemieckiej poczty wschodniej — Deutsche Post Osten — na terenie Gubernatorstwa. Radom, dnia 8. lutego 1940 r.

DR. LASCH
Gubernator

Bekanntmachung.

Die Einbrecher TADEUSZ BURCZAK aus Radom und JOSEF ALEKSANDER WASIK aus Stokowiec sind am 2. 2. 1940 vom Standgericht wegen Plünderung zum Tode verurteilt und standrechtlich erschossen worden.

Pionki, den 6. Februar 1940.

Der Bataillons-Kommandeur
gez. Perling

Ogłoszenie.

Włamywacze TADEUSZ BURCZAK z Radomia i JÓZEF ALEKSANDER WASIK ze Stokowca zostali w dniu 2. II. 1940 przez Sąd Doraźny za grabież zasądzeni na śmierć i doraźnie rozstrzelani.

Pionki, dnia 6. lutego 1940.

Komendant Batalionu
(—) Perling

BEKANNTMACHUNG.

Die Eisenbahnbetriebsdirektion in Radom gibt hiermit bekannt, dass die Auszahlung der Unterstützungen für Monat Januar 1940 an Pensionäre u Witwen der ehem. P.K.P., die in Radom und Umgebung wohnen, am: 12, 13 und 14 Februar 1940 in der Bahnhofskasse Radom erfolgen wird.

Näheres in den Aushängen bei der Eisenbahnbetriebsdirektion, der Bahnhofskasse und dem Polnischen Roten Kreuz.

Eisenbahnbetriebsdirektion
Radom.

OGŁOSZENIE.

Eisenbahnbetriebsdirektion w Radomiu podaje niniejszym do wiadomości, że wypłata zapomóg za miesiąc styczeń 1940 dla emerytów i wdów b. Polskich Kolei Państwowych zamieszkujących w Radomiu i okolicy dokona się w dniach: 12, 13 i 14 lutego w kasie stacyjnej w Radomiu.

Blizsze szczegóły w wywieszkach przy Dyrekcji, kasie stacyjnej i w Polskim Czerwonym Krzyżu.

Eisenbahnbetriebsdirektion
Radom.

Sprawozdanie ze zbiórki ciepłej odzieży dla jeńców polskich.

„Akcja zbiórki ciepłej odzieży dla jeńców polskich, znajdujących się w Rzeszy, prowadzona łącznie z Polskim Czerwonym Krzyżem, w bieżącym roku została zakończona z następującym wynikiem:

Dzięki ofiarności polskiego społeczeństwa zebrano w Radomiu:

koszul ciepłych	204	kalesonów letnich	77
„ letnich	238	skarpet ciepłych par	305
swetrów	32	„ letnich	152
kalesonów ciepłych	215	szalików	125
gotówką	1.652,36 zł.		

Powyższe dary za pośrednictwem N. S. V. w bieżącym tygodniu zostały przesłane do Krakowa, skąd zostaną skierowane do obozów jeńców.

Za ofiarność w imieniu obdarowanych Komitet Pomocy Ludności Polskiej w Radomiu składa serdeczne podziękowanie.

w/z sekretarza: St. Jasński.

Prezes: L. Listkiewicz.

Kino ADRIA ■ Od poniedziałku 12 Lutego ■ Kino ADRIA

TYLKO CZTERY DNI ■ Poniedziałek, Wtorek, Środa i Czwartek

CYRK SARANA PIĘKNY FILM

Początek codziennie o godz. 3³⁰. — Ostatni seans o godz. 6³⁰.

UWAGA! W Piątek, Sobotę i Niedzielę, film wyświetlany nie będzie.

Przeniosłem się do Radomia, ul. 1-go Maja 38 m. 4

Dr. med. K. Rekowski

lekarz specjalista w chorobach wewnętrznych,
b. ordynator Szpitala Miejskiego w Bydgoszczy.
godziny przyjęć: 10—13 i 16—18. 2—2

Zgubiono czarny portfel.

zawartość 140 RM. Znalazca proszony za nagrodą o oddanie do Urzędu Pocztowego Radom

Unieważniam dowód osobisty

i legitymację uczniowską na nazwisko — MENDELSON WOLF. 1—1

Kupię używane lub nowe biurko, fotel, klubowe, regały do akt. Zgłoszenie—Redakcja. 1

Zegarek złoty, obrączki, pierścionek, plater, ubrania, planino kupi Żeromskiego 25 „KOMIS”

Kino ADRIA

Niedziela

„O CZEM SIĘ NIE MOWI”

Dwa ostatnie przedstawienia

o godz. 11.30 i 13.30

KUPCY.

Żądajcie tylko przepisowych cen.

Za każdy wyzysk wobec kupującego zostanie surowo ukarany.

KUPOJĄCY.

Zważajcie na to, by płacić tylko ceny przepisowe. Donoście natychmiast policji, jeżeli ktoś żąda od was wyższych cen. Kombinatorów i paskarzy trzeba unieszkodliwić. Leży to w waszym interesie!

ROLNICY.

Dostarczajcie wasze towary na rynek. Utrzymujcie wyznaczone ceny. Donoście policji o każdym, kto towary masowo skupuje w celach spekulacyjnych i gromadzi zapasy.

WŁAŚCICIELE FURMANEK.

Niedostarczajcie waszych wozów i koni kombinatorom i spekulantom dla transportu środków żywnościowych, paszy i innych towarów. Nawet za najwyższą zapłatą nie pozwólcie się namówić do pomagania tym niesumieśnym elementom w ich brudnym procederze.

Wasze wozy i konie stawiajcie do dyspozycji Zarządowi Lasów i innym urząd. Drzewo trzeba wywieźć z lasów. Węgiel musi być zwleżony. — Przysługujecie się w ten sposób Administracji i Narodowi!

Dla zwalczania, podbijania cen wydał Generalny Gubernator rozporządzenie, które z dniem dzisiejszym wchodzi w życie. Kto się temu rozporządzeniu przeciwstawiać będzie, kto nie wypełni rozporządzeń, podlega karze śmierci.

Koniec już z kombinatorami i paskarzami, bez względu na to, z jakich kół oni pochodzą.

Korepetycji w zakresie szkoły powszechnej i gimnazjum, także francuski lub niemiecki — 51 groszy godzinna uczelnia. Wiadomość w Redakcji dla „Radom 18” 1—1

Unieważniam zagone weksle:

1) płatny 10. 2. 1940 — zł. 150.—

2) płatny 10. 3. 1940 — zł. 150.—

Wystawca—Julian Rychlicki, na zlecenie—Alfons Janicki. 1—1

Unieważniam skradzioną legitymację Fabryki Broni na nazwisko—SZABOSZEWSKI MAKSYMILIAN.

Unieważniam dowód osobisty na nazwisko—DOMAŃSKA IRENA. 1—1

Radom, den 5. Februar 1940.

Radom, dnia 5 lutego 1940 r.

AUFRUF.

Die Firma Steyr-Daimler-Puch A. G. hat mit erstem Dezember 1939 J. die Kommissarische Leitung der Gewehrfabrik Radom übernommen und jetzt nach Abschluss der Inventur festgestellt, das während des Krieges und nachher eine Unzahl von wichtigen Gegenständen und Werkzeugen, insbesondere Fahrräder, Bestandteile von Fahrrädern, Werkzeuge, Schublehren, Bohrmaschinen, Diamanten, Schreibmaschinen, Rechenmaschinen, Möbelstücke, Vorhänge, Bettwäsche, Handtücher u. s. w. aus dem Werk und aus den Werkswohnungen verschleppt wurden.

In Anbetracht der besonderen Verhältnisse gibt die Leitung der Fabrik allen jenen Personen welche direkt oder indirekt im Besitze von werkseigenen Gegenständen sind zum letzten Mal Gelegenheit, die Gegenstände bis spätestens 29. Februar 1940 bei der Wache der Gewehrfabrik abzugeben. Nach diesem Zeitpunkte wird die Gewehrfabrik gegen alle Personen bei welchen noch Eigentum der Gewehrfabrik zu finden ist die Strafanzeige bei der Polizei und beim Gericht erstatten.

Das in der heutigen Zeit das Strafausmass für Diebstahl besonders schwer ist, wird jedem klar sein. Es wird daher erwartet, dass jeder die Gelegenheit zur straffreien Rückgabe der werkseigenen Gegenstände sofort wahrnimmt.

STEYR-DAIMLER-PUCH

Aktiengesellschaft

Kommissarische Betriebsführung

der Waffenfabrik Radom.

2-0

ODEZWA.

Z dniem 1 grudnia 1939 roku Fabryka Broni w Radomiu przeszła pod Zarząd Komisaryczny Firmy STEYR-DAIMLER-PUCH A. G.

Po zamknięciu remanentu okazało się, że podczas wojny zaginęło tak z fabryki jak i mieszkań fabrycznych wiele przedmiotów i narzędzi rzemieślniczych, w szczególności rowerów, części rowerowych, narzędzi, świdrów, suwaków, diamentów, maszyn do pisania, maszyn do liczenia, umeblowania, zasłon, bielizny pościelowej, ręczników i t. p.

Mając na względzie specjalne okoliczności w jakich przedmioty te zaginęły Zarząd Fabryki zwraca się do wszystkich osób, które znalazły się pośrednio względnie bezpośrednio w posiadaniu przedmiotów fabrycznych, aby wykorzystały ostatnią okazję do zwrotu własności Fabryki do dnia 29 lutego 1940 roku, oddając posiadane przedmioty fabryczne na wartowni.

Po tym terminie Zarząd Fabryki Broni wszystkie sprawy, dotyczące zaginionych przedmiotów fabrycznych będzie kierował do Policji lub do Sądu.

Wszyscy powinni zdawać sobie sprawę jak surowe są w obecnych czasach kary za kradzież, to też oczekujemy, że nielegalni posiadacze przedmiotów fabrycznych zwrócą je dobrowolnie, aby uniknąć przykrych następstw.

STEYR-DAIMLER-PUCH

Aktiengesellschaft

Kommissarische Betriebsführung

der Waffenfabrik Radom.

Firma chrześcijańska.

4-0

Podania i prośby

do władz urzędowych, przepisowe, język niemiecki. Pierackiego 29-3.

CZESŁAW OZIOMEK

ZAKŁADY DRUKARSKO-INTROLIGATORSKIE

SKŁAD Druków i MATERIAŁÓW BIUROWYCH.

Radom, Żeromskiego 49. Wierzbnik-Starachowice.

KUPIĘ gospodarstwo

podmiejskie w Warszawskim, Radomskim. Oferty Nr. 32. Redakcja. 1-1

KUPIĘ zaraz dobre pianino.

Zgłoszenia Redakcja 2-2

NIEMIECKIE**PODANIA o:****zwolnienie jedców,****Handel w Radomiu i Łodzi.****Do Dystryktu, Landraty, Magi-****stratu, Urzędu Skarbowego F. Gralikowska, Żeromskiego 36.**

5-7

5-7

5-7

5-7

5-7

5-7

5-7

5-7

5-7

5-7

5-7

5-7

5-7

5-7

Elektryczne szwe-

sowanie kotłów, kół pasowych, wałów transmisyjnych, pędnych, beczek gorzelniowych, części różnych maszyn pa oych, spalino- wych, rolniczych itp. Prace wykonuje na miejscu i na wyjeździe. W. JAROSZ, Radom, Nowogrodzka 20. 2-3

LACINY

w zakresie wszystkich klas udziela b. nauczycielka gimnazjum, Kilińskiego 21 m. 5.

RUTYNOWANA

nauczycielka szuka posady ewent. wwręczycielki. Paprowadzi samodzielnie zarząd domu, ogrodu itp. Znajomość niemieckiego i francuskiego. Zgłoszenia: Łucja Świrza 19 (u Sióstr). 1-1

Absolwentka

szkoły handlowej, pisząca na maszynie, poszukuje pracy. Zgłoszenia do Redakcji pod „PHACA”. 1-1

Unieważniam dowody

osobiste wydane przez Magistrat miasta Opatów na nazwiska — MARJA ANTKOWIAK i WŁADYSŁAW DĄBROWSKI. 1-1

Unieważniam dowód

osobisty na nazwisko — BIRENBAUM SZAJNOLA. 1-1

OGŁOSZENIA DROBNE: za słowo 20 gr., OGŁOSZENIA HANDLOWE: cała strona 300 zł., pół str. 175 zł., 1/4 str. 100 zł., 1/8 str. 75 zł., 1/16 str. 50 zł., 1/32 str. 30 zł., 1/64 str. 20 zł., zofiarowanie pracy 20 gr., poszukiwanie 10 gr. za słowo. — Za treść ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada.

Redakcja i Administracja: R. Maszarski. Przyjmuje: Plac 3-go Maja Nr. 1 w K. K. O. od 10 — 13 prócz niedziel i świąt.

Druk i Wydawca Ca. Oziomek, Radom, Żeromskiego 49.